

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

V. Experimentum Anatomicum ad veram Duræ Matris
 motus causam detegendam institutum, ab H. Ridley.
 M. D. & Reg. Coll. Medic. Lond. Socio. Sept. 20.
 1703.

Cum novam plane, & ab ea quam olim in *Anatomia mea de Cerebro Cap. 6.* evulgata protuleram alienam, de motu illo Duræ matris reciproco qui in vulneribus cerebri, vel in Animalium vivorum sectione visui se offert, a Cl. Viro Domino Georgio Baglivo Theor. in Roman Archilyc. Professore excogitatam in specimine suo *Quatuor Lib. de Fibra Motrice* edito sententiam nuper legerim; mearum partium esse duxi, (nullo prorsus ad consecranea illa quæ illius hypothese nitantur respectu habito, quæ adhuc forsitan licet aliunde quam a se ipsa, uti in sequentibus innuiturus sum, motum suum Membrana hæc mutuatur, veritate sua gaudeant) ut eorum gratia qui hætenus sententiæ meæ acquieverunt, denuo quod super hac re statuisssem ad examen revocarem; eo scilicet fine, ut eos vel ab errore in quem culpa mea incidissent extricarem, vel ab aliorum præsumirem.

Quid igitur hic statuit Cl. prefatus vir videre est, præterquam in pluribus aliis libri sui locis, p. 20. ubi hæc sunt. *Quo puero viso, statim suspicari cepimus quod Dura Mater fortes eos atque ordinatos motus non effecerit per arterias quæ in ipsa disseminatæ sunt, verum per suam præcipuam texturam quæ cum textura Cordis æmulatione contendit; uti etiam paulo supra Cor Cerebri eam vocat.* Postea p. (viz.) 29. *Sequitur, Quare causa pulsus Duræ matris in tota ejus mole & propriæ substantiæ est, nec ab extra quæsitæ.*

Quid ego, qua autoritate, & quo experimento, in sequentibus e vernaculo sermone quo liber meus transcriptis Cap: predicto.

Hiscæ sinibus e veteribus plurimi, uti etiam e recentioribus ali nol, speciatim Cl. Willisus & Vieussenius Systolen more Arteriarum a quibusdam uti senserunt arteriis in iis terminantibus oriundam attribuere. Cum autem de horum assertione aliquantulum ambigebam, experimento sequenti, quo controversiæ finem imponerem, usus sum. Ligato apteque Composito cane, & portione quadam Cranij ejus sublata, nullam omnino oculis conspiciere potuimus vel duræ matris, vel ejus sinus longitudinalis pulsationem; Postea vero tantilla mora injecta, e predicto sinu fortuito ferri cadentis usibus aliis destinati occurso disrupto, violenta sanguinis insequenti effusione, non nisi post insignem vasorum depletionem salienter profluxit sanguis cum Pulsu istius Sinus totiusque Membranae sat notabili. Sinum hunc per totum ejus longitudinem dissecai, (irrito licet prorsus conatu) quo forsitan ex Salienti rivo cruoris aliquarum arteriarum insertionem (quarum plures juxta Vieussarium & ante illum a Doctissimo Wepfero illi insertas fuisse per natopsiam dicebantur) interno scirem.

Hinc satis constare videtur contra Cl. Bourdon, nullum alium Sinibus his motum competere, præter eum qui iis pariter ac Duræ matri ab arteriis per totum cerebrum dispersis (coadjuvantibus ut ego existimo quadam sympraxi iis quæ per Membranam ipsam ramificantur,) communicari solet uti olim peritissimus Fallo p. & Volch. Coiter & alij statuerunt.

Hanc igitur sententiam meam quo vel adhuc amplectar vel deferam (nudam enim solum veritatem veneror) ulterioris Scrutinij ergo, experimentum sequens instituturus sum.

Canis superiori parte bregmatis terebrata, Membranam duram non sine aliqua Sanguinis jactura denudavi. Statim prius inteis carptis cohibita hæmorrhagia, ablutaque Sanguinis aspergine, apparebat Membranae istius, ejusque Sinus longitudinalis qui per Marginem foraminis decurrebat, motus Systalticus cordis vibrationis quæ citatior ordinato erat, æmulus, eique ritmo ad amissum respondens.

Hanc mecum astantes vibrationem per spatium unius horæ quadrantis conspexerunt, quo elapso, eam hamulo acuto prehendere tentabam, ut ita ea super ipsum suspensa,

& cultro divisa, cerebri subtus motum satius expiscarer, & ediscerem : factâ autem ejus perforatione, (quam acute per-
sentiscere canis videbatur,) cujusvis antem Convulsionis ex-
pers, insequuta est hamorrhagia, ut prius, brevique simili-
ter restricta.

Eloto Sanguine, particulari isto foramine a punctura ha-
muli in Membrana facto, comparuit Cerebri motus systal-
ticus, parum id Sanguinis qui in eo hærebat, extus pro-
pellens.

Postea cuspidè forficis obtuso caute in aperturam Membra-
næ vulneratæ immissa, eam transversim, parte ejus a sinus
longitudinalis transitu maxime remota dissecui, quo facto
se protrusit cerebrum Pia Matre-textum per istam aper-
turam, adhuc manente motu ejus ad tactum satis forti,
licet membrana ipsa, ob vim restitutivam suarum fibra-
rum a plaga accepta diminutam, ad oculos obscurius vibrari
videbatur.

Toto hoc tempore vegetus erat canis, levibus tantum
tremoribus cum quodam horrore per universum corpus
affectus.

Post horas aliquot hisce observandis transactas, quo tem-
pore variis modis excruciatum fuisset animal, multumque
sanguinis effudisset, tandem ut omnem vim pulsificam quæ vel
huic membranæ inesse, vel ei aliunde donari supponi potest
ratione fibrarum suarum, quarum in cap. primo libri supra
citati descriptionem fidelem cum earum varia propagatione
& usu dedi, quarum & beneficio motum primo a cerebro sibi
impressum validius absolvit, adim erem, guttulas aliquot
ol Vitrioli, unde nigro tingebatur colore, in eam leniter
illenebam ; Hinc nulla, saltem exigua & obscura ejus per-
cepta est vibratio ; non obstante autem hac ejus ad impul-
sum cerebri obsequendum ineptitudine, admoto digito satis
distinctus cerebri pulsus sentiebatur.

Peraet his, adhuc alacri manente cane, cum cultri mucro-
nem ad unius unciaë crassitiem in cerebri molem intrudissem,
vehementer se agitabat canis, & in horribiles corporis
jactationes

jactationes, & pedum anteriorum & posteriorum convulsiones incidebat; quo tempore immisso ut prius in aperturam prefatam digito fortius se movebat cerebrum quam antea; ossea speculum profundius adigebam, unde sensus dolorifici iudicia maxima dedit; tandem cultro integro usque ad latus cranij oppositum trajecto, horrendi exoriebantur spasmus; & jam quo omnis de cerebri motu dubitatio amoveretur, digitis nostris tum ego, tum adstantes pari modo quo alias indentes, Systolen Diastolenq; ejus cum maximo conixu factam persensimus. Quid amplius ad veram genuinamq; motus hujus partis causam proxima meruendam detegendamq; desiderari potest haud video, modo ad phænomena in hoc experimento occurrentia, quæ omnia absque ullo fūco, ut naturaliter se habebant, coram testibus omni fide majoribus fideliter enarravimus, sedulo attendatur.

Ceterum ne desint aliorum autoritates, inter plurimas quæ lucem aspexerunt observationes sequentem instar omnium juvat hic annexere, extantem in Misc. curios German. decur. 2. An. 4 Anni 1685, obs. 129 a Theod. Moeren que sic se habet.

Grandis hæc contusio & duram matrem Piamque Membranam ruperat, ipsamque cerebri substantiam confuderat, & sanguis se ipsis cerebri Glandulosis cavitatibus inseruerat, quem stylo adaptato bombicino flore suaviter exsuximus, vulnereq; depurato, debitis Medicamentis extra intraq; adhibitis caput ligamentis involvimus.

Indies æstimavimus mirandum, protuberabat enim continuo suo pulsu cerebri substantia ut ut fungosa, quæ sui causæ ablationem in dies duplicatis, etiam vicibus requirebat, ubi apto licet forsice non potuimus cavere quin non quandoq; hemorrhagiam causaremus, que cogeret ut stylo etiam ad ipsos oculi tabos descendente sanguinem a cerebri cavernis purgaremus, graviora sui alias restagnatione symptomata causaturum.

Huic mihi olium cœnormem vidisse contigit, cujus ad multos dies quotidie tractationem a Chirurgo peritissimo cum

cum singulis quæ notæ rarioris occurrebant symptomatis speciatim & fideliter calamo exaratam adhuc servo.

Quod spectat ad hujus membranæ officium ei a cl. Viro assignatum, quo scilicet strictus compresso cerebri Cortice copiosius gignantur dispenſenturque Spiritus Animales ad nervosas integri corporis partes remotiores.

Primo animadverti velim, quam profusa Sobole Arteriarum Carotides cum cerebrum appellant per singulas ejus partes tum medullosas tum corticales propagantur, ita ut juxta Oculatiff. *Malpighium* tertiam ad cæteras omnes in toto corpore proportionem gerere judicentur, quam egomet assercionem, cum eas, postquam primum ceram rubram in cæteras etiam universi corporis iniecissem ea repletas contemplansem, haud longe a vero abfuisse merito judicabam.

Secundo, Medullæ Spinalis, (ubi etiam Spirituum animalium generationem tum dispensationem continuam dari necesse est ut concedamus,) corticis inversum prorsus situm, cum scilicet ille intus est & pars medullosa ubi egrediuntur nervi extus, applicatio per se patet.

Hæc pauca habui ad quorundam Doct. Virorum olim sententiam traditam stabiliendam, & cui me cogit experimentum olim factum etiam & supra recitatum dare suffragium, & cujus gratia solum hoc novum insuper adjeci, quæ qualia qualia sunt, animo ab omni invidia, contradicendi studio, seu æmulatione libero publici juris esse volui.